

oktatás és a nevelés szerves kapcsolatban állnak, egymástól elválaszthatatlan kategóriák. Egyszóval Tito mindig arra figyelmeztetett, hogy iskolarendszerünket szervesen bele kell építenünk társadalmi és gazdasági fejlődésünkbe.

Állításunkat Tito elvtárs egy gondolatával támasszuk alá: „A gazdaságot nem szabad elválasztani a gazdaságon kívüli tevékenységektől. Arra kell törekednünk, hogy minél egybehangoltabban fejlődjenek a gazdasági és gazdaságon kívüli tevékenységek, s hogy öngazgatási alapon egybekapcsoljuk őket. Az ipari dolgozók teremtik elő a társadalmi fejlődéshez szükséges anyagi javakat, az ún. gazdaságon kívüli tevékenységben dolgozók pedig tudományos, műszaki, pedagógiai, kulturális és művészeti alkotótevékenységükkel szintén hozzájárulnak gazdaságunk fejlődéséhez. Mély meggyőződésem, hogy a gazdaságban alkalmazott dolgozónk a jövőben is fokozódó érdeklődést tanúsítanak az iskolarendszer, a tudományos-kutató, művészei és kulturális intézetek fejlődése iránt, mint ahogy azt is elvárhatjuk, hogy iskolarendszerünk és tudományos kutatómunkánk az eddiginél is szorosabb kapcsolatra lépjen gazdaságunkkal s alkalmazkodjon társadalmunk egészének szükségleteihez. Az egyetemeknek is ki kell tárniuk kapukat a társadalom felé, ugyanakkor a lehető legszorosabb kapcsolatot kell kiépíteniük a tudomány és a technika eredményeit közvetlenül alkalmazó munkaszervezeteinkkel.”

Ezek az eszmék a szocialista öngazgatású fejlődés marxista elméletének és politikai gyakorlatának állandó összetevői, ennek keretében a szocialista nevelésnek is. A mi feladatunk elsősorban az, hogy tettekre szor viszonyuljunk ehhez az életműhöz, hogy hozzájáruljunk Tito eszméinek valóra váltásához, forradalmi és osztálytar-

talmainak életre keltéséhez. Ezt pedig csakis a társadalmi gyakorlat bíráló értékelésével, valamint az iskolarendszer megreformálásával kapcsolatos, határozott cselekvéssel érhetjük el.

A szimpozium gazdag anyagát, a továbblépésre ösztönző gondolatok legjavát, 1978. február végéig, könyv formájában is megjelenteti a Tartományi Pedagógiai Intézet.

FEHÉR István

FILMMUNKÁSOK KONGRESSZUSZA. A filmművészetünk öngazgatási átalakulásában elért eredmények, filmművészetünk eszmei és esztétikai értékelése, a kritika helye és szerepe, a filmmunkások státusza — ezek voltak a december derekán Szkopjében megtartott filmmunkásokongresszus fő témái. Mint e röpké felsorolásból is látszik, a kongresszus a filmmel kapcsolatos problémák egészéről indított vitát, amelyben — lévén, hogy pártkongresszus előtti időszakban vagyunk — az öngazgatási viszonyok vizsgálata kapott a többi témánál több helyet és szerepet. E kérdést taglalta behatóan Vatroslav Mimica rendező, a Jugoszláv Filmmunkások Szövetségének elnöke is. Szerinte filmművészetünk öngazgatási alapokra való helyezésében már vannak némi kezdeti eredmények. A köztársaságokban és tartományokban különböző érdekközösségi szervezeteket sikerült létrehozni, s ezek munkájának egyik eredménye, hogy (az elmúlt pulai fesztivál már bizonyította is) emelkedik filmjeink színvonala, és ezzel arányosan az érdeklődés, a közönség száma is nő. Az öngazgatási érdekek pluralizmusán múlik, hogy filmgyártásunk átalakulási folyamatában egyik esetben a jövedelemszerzés és -elosztás kérdése a hangsúlyozott, a másik esetben a film társadalmi szerepe és feladata, a harmadikban pedig az alkotás feltételei, az öngazga-

tási jogok kerülnek előtérbe. Az öngazgatás azonban mély gyökeret eresztett már a filmszakma minden terén, úgyhogy szükségessé és lehetővé is váltak a további határozott lépések a viszonyok megváltoztatása, a film teljes társadalmisítása, a társult munkába való bekapcsolása érdekében. Felmerült a filmmunkások státusának kérdése is, amely köztudottan rendezetlen. A szabad filmmunkások ugyan is nem élvezik mindazokat a jogokat, amelyekkel a társult munka dolgozói rendelkeznek, holott az új törvények köteleznek erre.

A JUGOSZLÁV ZENESZERZŐK SZÖVETSÉGÉNEK KONGRESSZUSA. December 16-án és 17-én Zágrábban tartották meg a Jugoszláv Zeneszerzők Szövetségének kongresszusát, amely egyrészt a két évvel korábbi, blédi kongresszus óta eltelt időszak tevékenységét és jelenségeit elemezte, másrészt pedig — a JKSZ XI. kongresszusa előkészületeinek sorában — az egybegyűltek arra próbáltak választ adni, hogyan lehetne minél gyorsabban és hatékonyabban társadalmisítani a zenei alkotóművészetet.

Természetesen szó volt a köztársasági és tartományi szervezetek munkájáról is, s a megállapítás szerint kedvező eredmények születtek, viszont még többet kell munkálkodni annak érdekében, hogy a zeneművészetet a társult munka szolgálatába állítsuk és megszüntessük a zenekultúra még fennálló céhjellegét, bezárkózottságát. Ilyen tekintetben szorosabb együttműködés szükséges a köztársaságok és a tartományok zenei szervezetei között is, az egymás zenekultúrájának jobb megismerése érdekében.

A kongresszuson elfogadott záradék a forradalmi hagyományok felé való fordulás fontosságát emeli ki, valamint elemzi a zenei alkotók feladatait az alkotmányos változás és a kül-

döttrendszer gyakorlati megvalósulásának folyamatában.

A JZSZ új elnökévé Vitomir Trifunović belgrádi zeneszerzőt választották meg.

S. P.

BEETHOVEN-ESTEK ÚJVIDÉKEN. A német zeneszerző halálának 150. évfordulója alkalmából az Újvidéki Rádió-Televízió és a Vajdasági Zeneművészek Szövetsége négynapos hangversenysorozatot rendezett. Először a belgrádi hadseregotton együtt-tese szólaltatta meg a IX. Szimfóniát Angel Surev vezényletével s a legismertebb belgrádi operaénekesek, Radmila Bakočević, Breda Kalef, Zvonimir Krnetić és Dušan Popović tolmácsolásában, majd újvidéki művészek, Vitkayné Kovács Vera és Slobodan Stanković, Toplak Imre és Aleksandar Kolarević zongorakíséretében adott hangversenyt, amelyen bemutatkozott az újvidéki akadémiai vonósnyegyes is. A jeles évfordulóra egy szonátaestet tartottak, és egy estet betöltő programmal vendégszerepelt a belgrádi szimfonikus zenekar, amelyet az egykor Újvidéken is dolgozó Mladen Jačušt vezényelt.

ADY-KONFERENCIA A HUNGAROLÓGIAI INTÉZETBEN. Vajdaságban, sőt országszerte számos irodalmi esten emlékeztünk meg Ady Endre születési évfordulójáról. Ezekről az ünnepségekről már legutóbbi számunkban is beszámoltunk. Most csupán jelezzük, hogy december 21-én Újvidéken a Magyar Nyelv, Irodalom és Hungarológiai Kutatások Intézete tudományos ülészakot rendezett a költő születése századik évfordulója alkalmából. A konferencián dr. Bori Imre (Szenteleky Adyról címmel), dr. Löbl Árpád (A plamenaci Ady-kép), mr. Káich Katalin (A nagybecskerei Ady-Társaság), Paszkal Gilevszki